

Eflâtun

Eflatun renginde sütunlar eşliğinde

Biz yaşama meftun olanlar

Kaybolduk

Yaşamın attığı pençeyle

Dostlarımdır renkleri tanıyanlar

Eflatunu, yeşili, maviyi, arşı, arzı

Tanımakla bilmek aynı şey midir

Öğreneceğiz bunu, aldığımız darbeyle

Taş, taşa çarpınca çıkan çınlama

seni bana hatırlatır hep

Tanrım sen en tiz seslerdesin

Seni dinlerim taşların kavuşmasında

Pençelerin altındaki o eflatun renk

Bin çelenk çiçek, bir kapalı kepenk

Aynıdır hepsi

Senin isminin haykırışı en güzel

Ahenk

Şimdi ben bir çemberden geçiyorum

Geçtikçe daralan

Daraldıkça sarılan

Sarıldıkça Sıkıştıran

Sıkıştırdıkça

Ağlatan

Ve şimdi ben her gece ağlıyorum

Artık sen külah hesabı çekirdek kadar masumsun

ama sen hiçbir hesapta yoksun

Eflatun renginde efsunlu rüyalar görüyorum

Ve şimdi ben her gece ağlıyorum

Revision #1

Created 1 Eylül 2023 21:24:00 by Kelimeadam

Updated 1 Eylül 2023 21:24:56 by Kelimeadam